

The Other Tree

Om det smidda gravkorsets flagga pekar åt väster just när dagen passerat sin mognad, skymningen krupit närmre och nattens skogar börjat vakna, kan var och en som råkar passera konstverket *The Other Tree* av Tilda Lovell varsebli en förvandling. Bli påmind om att det som syns inte är det som syns. Att det främmande bor i det välbekanta. Det sex meter höga trädets svartlackade plåt är en skugga som kastar en skugga. I ett evigt skuggspel minner det om de träd som levt förut; ödesträd, livsträd, apträäd, tårpil, högstubbe, benstomme. Det bär på skönandar, tårar och kart, vilka aldrig kommer ta slut eftersom det inte går att slutgiltigt tyda det.

Då, när solen drar mot eftermiddag, släpar ljus över trädsiluett av mot murliv av sten på sten och blänker i förgyllda krokar, droppar och bockade metallöv, när brisen får dessa smycken att sjunga, och tuschet på pappret som blottlagt det osagda för länge sedan torkat och blivit till ett rotsystem ovan jord, kan den fegaste av oss vareler som delar denna värld öppna sig mot det andra, det som sker en vacker dag, det som inte låter sig disciplineras. Med största precision, av teknisk skärpa, kotor, muskler och hantverksskicklighet, föds förnimmelsen av något ogripbart, vishetens källa och konstens löfte.

Smärtan ryms inom var existens. I samma ögonblick som ridån går upp bor insikten om att den snart ska falla. Vårt livs minuter ilar mot sitt slut, koltrasten når sitt krön och dör. *The Other Tree* besvärjer katastrofen, inte genom att förneka den utan genom att greppa dess hand, använda dess kraft och svinga sig förbi, uppåt, utåt i det fördolda. Det undrar; vad ser du? Här bör dock utfärdas en varning; om du finner en Alruna (*Mandragora officinarum*), en rot som liknar en människokropp, kan du ge den vilka uppgifter som helst, men sköt den väl, låt den bada i vin och klä den i siden, men framför allt, låt den inte tröttna på dig, då blir den ondskefull.